

BODNÁR BERTALAN MAGYAR FESTŐMŰVÉSZ AMERIKÁBAN

A napokban meglátogattam Bodnár Bertalan magyar festőművészt, aki a közelmúltban New Yorkba érkezett egy előkelő galéria meghívására. A barátságos interjunt megtudtam, hogy a művész már Párisban hű olvasója

volt a Krónikának. A művészetről és terveiről beszélgetve, elnéztem a rendkívül megnyerő fiatal festőművészt. Mintha egy biedermeier korabeli széke, halványarcú költő ülne előttem, akinek Ábrányi Emilek a meghitt barátai. Csúppán a fehér "écharpe" hiányzik.

Pedig ragyogó intellektuális egyéniségében benne van a ma és holnap és meghatóan szívaló az a tudat, hogy: magyar!

Mert Bodnár Bertalan onnan jött, ahonnan a roppant őserővel lobogó Munkácsy . . . Az egyszerűen tisztes Bencur . . . és a paszelli színek melódiáját alkotó Lotz Károly . . . Onnan jött és mégis egészen új. A magyar keresztény kulturán átsugárzó világ-

viszonylatban ecsettel mondja el az arcok szeizmográf jelzéseit a lélek állapotáról. Individuális élet, szemlélete a mai materiális nagy közösségben döbbenetesen spirituális. Erről ír ma a világsajtó is, hogy Bodnár Bertalan a lélek vízióinak festője.

Párisi kiállításán — melynek a múlt év májusra virradó éjszakáján volt a megnyitója —, ázsiai színeivel és furcsa, titokzatos fejével magára vonta a párisi kritikuskok figyelmét.

A francia sajtó nem mindennapi hangon emlékezett meg erről a nem mindennapi kiállításról és Bodnár műveinek fejeit "Dantei mélységgel" illették. A párisi "Opera" című művészeti hetilap azt írta a kiállított fejsorozatról, hogy: "Mitra lángja lobog ezekben a tekintetekben!"

Én pedig nem tudom leírni, hogy milyen tekintete van Krisztusnak, amely egyik leghíresebb festménye Bodnárnak. Nem lehet ettől az Arctól megszabadulni! A szelidség, mely az arc élén, a művész kompozícióján túl, az ihletettségből ered, nem erről a földről való. Tágranyilt, az egész Mindenséget egybefogó nagy szemében a magasabbrendűség isteni megnáboríthatatlansága fénylik. És természetesen szomorúsága-

tól könnyezve sóhajtjuk a Requiemet. És a többi arcok! Bodnár Bertalan párisi kiállításáról szelímesen találó címet adott, egy Nestor nevű francia esztétikus: "Sorsok, rejtett arcok."

A havannai nagyszerű kiállításának is ezt a címet adta Bodnár. Amikor Havannában a kritikuskok meginterjúvolták, a következő választ adta:

"A világnak annyi központja

van, ahány emberi fej él és gondolkodik benne . . . Magát az embert is a feje jelenti. FEJE, melyen egész lénye, sorsa tükröződik . . . Sőt ennél is több. . . Világrészek, nagy fordulatok és történelmi korszakok fejeződhetnek ki egy-egy emberi ábrázaton.

Jólehet, az embernek csak egy feje van, de ezen számos arc változik . . . Van egy általános alaparca mindenkinek, ami karakterét megtartva, állapotunknak megfelelően, tények, történések és törvényszerűségekhez hasonul.

Mindezek mögött azonban van egy rejtett arca az embernek, amelyen ősi mivoltunk, életen és halálon túli világunk fejeződik ki. Ez az arc, egy sűrűn látólozott, rejtett világ, az örökkévalóság tüzmagja, központja és végső feszültsége, a végtelen felé hunyorító örök tekintettel, amelyben félreérthetetlenül fejeződik ki mindaz, aminek felismerése az ember egyetlen feladata ebben a csodálatos életben. Kiállított sorozatom, "Sor-

sók, rejtett arcok", mint ilyen, e célja akarja szolgálni. Ezért eltér, kilép a szokásos képzőművészeti keretből, azonban, ha Ön hisz a lélek mulandóságtulihalmában, akkor meg fogja érteni szándékomat és méltányolni fogja törekvésemet."

A kritikus megértette, a párisi és havannai közönség a fenti szöveg nélkül a műveket látva, megértették Bodnár vizuális utakon haladó törekvéseit.

Mi is nemsokára látjuk Bodnár Bertalan világsikereket arató nagy műveit, amely nekünk, amerikai magyaroknak büszkeségünk lesz. A "George Binet Gallery" meghívására kiállítást rendez Bodnár 67 East 57th St., New Yorkban, május 2-tól 17-ig.

Budapest, Páris, Havanna, New York! A következő állomás? Erről is hallani fogunk! Amikor az amerikai magyarok olvasni fogják a new yorki kritikuskok bírálatát, az örömtől megdobbán a szívük, hogy a magyar mindenben, a művészetben is kitünik.

Ruby Erzsébet.

